

ДОБРИЙ ДЕНЬ, НОВІ ДРУЗI!

Так проходили вступні іспити. Наш фотокореспондент Г. Еліава побував в аудиторіях, у коридорах, на університетському подвір'ї під час іспитів. Ось, що він побачив...

У коридорі, біля аудиторії, де йдуть екзамени, «дихають востаннє» абітурієнти. (Знімок справа).

А ця дівчинка (знімок в центрі) знайшла собі окрему аудиторію, для підготовки. Ремонт їй не заважає.

Фото внизу: майбутні філологи складають іспит з літератури.

ІСПИТИ

Дверь отворяется —
целая стая
Девушек
к парню метнулась
шумливо:
«Что вам попалось?!»
«Что вам поставили?!»
— Пять! — и умчался;
вслед шепчут: «Счастливый...»
Новым сдавшим —
вопросы, вопросы,
Грустной выходит
девушка с косами,
Плачет: «Двойка»... —
и слезы-росинки
Со щек стирает
неловко косынкой...
Волненья! Тревоги!
И радость! И слезы!
Іспит —
на зрелость
проверка серьезная.
Не плачьте, девушка,
слезой горячей —
Сдадите в будущем —
сейчас не сумели...
Ведь неудача...
Ведь неудача —
Первый шаг
к достижению цели!
Н. ПОДЛУЖНЫЙ,
студент I курса
филологического факультета.

Більшість вступників чесно й добросовісно готувалась до іспитів і успішно, без будь-яких «допоміжних засобів», склали всі іспити. Ящиро вітаю майх нових молодих друзів!

Доц. А. А. МОСКАЛЕНКО.

ПЕРЕД ТИМ, ЯК ПИСАТИ ПРО ПОПОВНЕННЯ ХІМІКІВ

В літній час, коли наша газета не виходила, до університету прийшла телеграма з радянсько-китайського кордону:

Одеса Щепкіна 14

декану хімфаку проф. Морозову О. О.

Покидаючи Радянський Союз ще раз висловлюємо щиру подяку виявлену допомогу піклування наша дружба на відстані ані з часом не ослабне станове ще міцнішою непорушною — випускники китайці.

В КОЛГОСПІ, НА БУДІВНИЦТВІ, В ТАБОРІ

Кожний студент в період літніх канікул повинен відпрацювати 15 днів. Таке рішення було прийняте на засіданні бюро ЛКСМУ університету. Всім студентам нашого факультету були видані комсомольські путівки, в яких по закінченні роботи в тій чи іншій організації студенти — комсомольці повинні зробити відмітку про виконану роботу.

Студенти 1-х та 2-х курсів працювали на будівництві, а третіх — в колгоспі. Тут і вимагалось від комсогрів курсів те, що ми називаємо «працювати з людьми». Треба було довести, що, крім навчання, студент мусить давати певну від-

дачу суспільству і державі за їх турботи. Погано справилась з цим завданням комсогр III курсу Н. Недзвідська, яка сама не поїхала в колгосп.

Краще були поставлені справи на I курсі. Тут більшість студентів пішли працювати на будівництво. Добре організували роботу комсогри Зіна Дейч, Пана Позван. На будівництві добре по-працювали Кучеренко, Чуранов, Осипова. Вони виконали роботу дослідово.

Багато студентів — фізиків працювали в пionерських таборах і одержали хороши відзиви.

В. БАЛАН.

ІСПИТИ

За роки моєї педагогічної роботи намагався «перехитрити і обдурити» я багато разів приймав іспити ти екзаменатора. Та що було звіді вступників у вищі учбові заклади. Але цього року, напередодні ХХII з'їзду КПРС, мені особливо було приємно зустрітися із нашою дерзаючою молоддю саме на вступних іспитах. Як відомо, в дореволюційні школі між екзаменатором і екзаменованим протягом тривалого часу вироблювались і ставали традиційними антагоністичні відносини. Екзаменатор часто без достатніх підстав намагався будь-що «зрізати» екзаменованого, а екзаменований за будь-яку ціну і будь-якими способами

ІНТЕРВ'Ю

Що ви можете сказати про новий набір? — запитали ми в декана географічного факультету доцента Г. П. Міщенка.

— В цьому році ми набрали 80 проц. виробничників з виробничим стажем більше 2-х років. Решта — майже всі, — відповів він, — прийшли з виробництва, крім 4 осіб — цьогорічних випускників шкіл.

Найкраще склав екзамени тов. Красеха, вихованець Криворізького заводу. Добре склали також технік Білик, колгоспники Дегодій, Троянович, Назаренко, демобілізовані з лав Радянської Армії Дорожов, Солтанов, Полотников. Слід відзначити, що склад прийнятих в цьому році студентів кращий в порівнянні з попередніми роками. Студенти I курсу — активні. Всі

вони відпрацювали по 5 днів в університеті.

Широ бажаємо всім першокурсникам успіхів у навчанні!

**

ЮРІЙ Семенович Червоний декан юрфаку, повідомив: «В цьому році ми мали великий вибір. Конкурс був: 5 чоловік на місце. Як і в минулому році, на факультет прийшло багато демобілізованих офіцерів і політпрацівників Радянської Армії.

Серед наших першокурсників складають більшість практичні робітники судів та прокуратури, МВС.

Такі товариши, як Гурський, Шершень, Рябченко, Шведов — працівники слідчих органів, добре підготувалися і успішно склали іспити.

З ВЕЛИКОГО СПЕЦПРАКТИКУМУ

В цю літню сесію, з 23 по 31 липня, в нас, студентів-заочників біологічного факультету, проходили заняття з спецпрактикуму. Ми дуже задоволені ними. Особливо вдячні студенти старшому викладачеві кафедри зоології безхребетних Ларисі Юхимівні Бешевлі. Лариса Юхимівна керувала спецпрактикумом, вона розповіла нам багато цікавого, навчила нас, як виготовляти різні препарати, необхідні при викладанні біології в школі. З великою теплотою і щирістю ставилася вона до студентів.

Під її керівництвом ми виготовили багато препаратів, які завеземо до своєї школи для поповнення біологічного кабінету. За все це ми і дякуємо нашому керівникові.

Всі свої знання, набуті під час практичних робіт в університеті, ми передамо нашим учням.

За дорученням студентів заочного відділу кафедри зоології безхребетних

Л. ОКОЛЕЦЬ,
Р. КУЧЕРУК,
А. ЛОЗІНСЬКА,
студенти 5-го курсу.
Фото П. Дутка.

У червні — серпні

Щоб в невеличкій замітці повніше розповісти про літній відпочинок членів університетської профспілкової організації, звернемось до мови цифр.

За ці три місяці 517 наших викладачів, студентів, працівників відпочивали в санаторіях, будинках відпочинку і спортивно-оздоровчому таборі. 75 дітей наших співробітників провели літо в піонертаріях. В цілому ряді випадків профком спріяв придбанню путівок для наших співробітників через інші організації. Географія місць, де відпочивали наші товариші, така: Євпаторія, Місхор, Цхалтубо, Кисловодськ, Моршин, Ворзель і т. д.

М. Я. ФІНОГІН,
голова побутової комісії
профкому.

До уваги першокурсників

Студентська бібліотека Одеського держуніверситету імені І. І. Мечникова має в своєму розпорядженні велику кількість навчальних посібників, марксистсько-ленинської, науково-популярної, художньої та ін. літератури.

Крім того, студентська бібліотека щорічно передплачуете до 230 назв періодичних видань, зокрема багато журналів суспільно-політичних, мовознавчих, літературознавчих та інших. Серед спеціальних видань, які одержує бібліотека, журнали: «Атомна енергія», «Астрономический журнал», «Ботанический журнал» та багато інших. Бібліотека випускає 20 газет. Користуються бібліотекою можуть студенти стаціонару, заочники і студенти вечірніх відділів. Запис в бібліотеку здійснюється по студентських квитках і довідках. До початку нового навчального року бібліотека поповнилась новою навчальною і художньою літературою, яку відображену на виставці нових книг.

В бібліотеці є систематичний каталог, який допомагає студентам підібрати літературу по окремих темах.

Бібліотека пропонує уважі студентів стенд-показчик. Користуйтеся бібліографічними посібниками!

„ПЕРЛИНИ“ НАШИХ АБІТУРІЕНТІВ

(виbrane з екзаменаційних творів)

В 1957 році були вперше запущені ракети з живими, які покорили природу і благополучно приземлились.

Ми завоювали Космос не для того, щоб превратити його в ще один театр воєнних дій, а для того, щоб сдати його ще одній распаханої целиній благоденствия.

После отъезда Татьяны он видит всю бесцельность своего существования.

Эти лишние люди (Онегин и Печорин) тормозили колеса демократических движений.

Светлый гений Пушкина — на стороне передовых сил мира, против поджигателей войны, за свободу и счастье всего человечества.

Приехав в деревню, Онегин накупил много книг по сельскому хозяйству, начинает изучать экономику сельского хозяйства.

В «Песне о Соколе» дан образ гордой женщины, которая рвется в бой, презирая смерть.

И хотя Сокол разбился о скалы, мы не падаем в уныние, а, наоборот, проникаемся чувством веры в прекрасное будущее.

Труд советских людей воспевается в «Жизни Кліма Самгіна», в «Егоре Булагачеве» и других, в третьей книге «Тихого Дона».

Лишившись зоряня и приобретя лежащее состояние, Корчагин продолжает жити.

Островский создал обобществленный образ Корчагина.

В рассказе «Бела» мы видим, как Печорин похищает молодую черкешенку взамен коня.

НЕСТАНДАРТНА БІОГРАФІЯ

Примітка редакції: Таку біографію надіслав з іншими документами в приймальну комісію один з вступників. Газета друкує цей «копус», точно зберігаючи орфографію і стиль, лише не називаючи прізвища автора. До речі, він вступив до університету.

Я родився 4 ноября 1940 года в городе Киеве, член ВЛКСМ с января 1956 года. Мой отец, маршайтен по профессии, работал на строительстве киевского метро в то время, когда я появился на белый свет. Мне было 8 месяцев, когда началась война, и отец ушел в армию, а я с матерью, должен был эвакуироваться в Куйбышев, но мать не захотела ехать в неизвестный город одна с грудным ребенком, то есть, со мной и вместе со своей матерью и мною направили свои стопы в Луганск, где жила ее сестра. Это было мое первое путешествие под грохот снарядов и свист осколков, но не последнее.

В Луганске я жил недолго, даже не успел «познакомиться» с достопримечательностями города, как вновь пришлось слаживать свои «пожитки» и на простой тележке проехать сотни километров до родины бабушки — деревушки Ивановки — в Брянской области, где я и жил беззаботно до окончания школы. Местность и природа произвели на меня огромное впечатление. Сразу же за деревней луг, река и лес такой длинной полосой тянется вдоль реки. Здесь я и провел все свое детство и юность. В 1948 г. поступил в Ивановскую начальную школу, которую и окончил в 1952 году. Окончил с похвальной грамотой. В 1953 г. поступил в Старо-Юрьевскую среднюю школу которую окончил в 1958 году не совсем хорошо, потому что долгое время ухаживать за больной матерью надо было да и работать в то время приходилось много. Но я не очень унывал, да и мать меня подбадривала: «Не горрайся, мол, у тебя еще все впереди». Еще в школе я мечтал стать врачом, а сейчас даже смешно вспоминать, как я оперировал щуку, пойманную в реке. Щука, конечно, подохла, а я усомнился в своем таланте врача. По окончании школы приехал в Одессу поступать в мореходное училище, но опоздал к началу приемных экзаменов и, не долго думая, пошел работать на нефтеперерабатывающий завод учеником слесаря. Специальность мне нравится. Скоро я получил 1 разряд, а затем и 2-ой. Сейчас работаю в бригаде по ремонту насосов.

Моя специальность тесно соприкасается с физикой, и вот уже больше полгода, как я решил пойти учиться в университет на физический факультет. Поступлю я или нет, ничего не гарантирую, но буду поступать с огромным желанием вступить в ряды студентов.

ОРГМОМЕНТУ НЕ БУДЕ!

Еще у нас застарілі звички. Та-

ж. Керівники та ж. Розклад занять залишається постійним. Універси-

тетський хор ще 25 серпня від-

рив в свою діяльність. Третього ве-

ресня танцюристи вивчатимуть но-

ву річ, а четвертого вересня дру-

не плем'я бандуристів завзято вда-

ти по струнах.

Новачків ми запрошуємо на

перші репетиції, де вони одразу вступлять в лави могутнього заго-

ну художньої самодіяльності. Так

що оргоменту не буде. Замість

оргоменту — робота гуртків з

першого дня навчального року.

Л. ШАРФ,

член правління

студклубу ОДУ.

Гуртки самодіяльності у нас ті-

ж. Керівники та ж. Розклад занять

залишається постійним. Універси-

тетський хор ще 25 серпня від-

рив в свою діяльність. Третього ве-

ресня танцюристи вивчатимуть но-

ву річ, а четвертого вересня дру-

не плем'я бандуристів завзято вда-

ти по струнах.

Новачків ми запрошуємо на

перші репетиції, де вони одразу вступлять в лави могутнього заго-

ну художньої самодіяльності. Так

що оргоменту не буде. Замість

оргоменту — робота гуртків з

першого дня навчального року.

Л. ШАРФ,

член правління

студклубу ОДУ.

Гуртки самодіяльності у нас ті-

ж. Керівники та ж. Розклад занять

залишається постійним. Універси-

тетський хор ще 25 серпня від-

рив в свою діяльність. Третього ве-

ресня танцюристи вивчатимуть но-

ву річ, а четвертого вересня дру-

не плем'я бандуристів завзято вда-

ти по струнах.

Новачків ми запрошуємо на

перші репетиції, де вони одразу вступлять в лави могутнього заго-

ну художньої самодіяльності. Так

що оргоменту не буде. Замість

оргоменту — робота гуртків з

першого дня навчального року.

Л. ШАРФ,

член правління

студклубу ОДУ.

Гуртки самодіяльності у нас ті-

ж. Керівники та ж. Розклад занять

залишається постійним. Універси-

тетський хор ще 25 серпня від-

рив в свою діяльність. Третього ве-

ресня танцюристи вивчатимуть но-

ву річ, а четвертого вересня дру-

не плем'я бандуристів завзято вда-

ти по струнах.

Новачків ми запрошуємо на

перші репетиції, де вони одразу вступлять в лави могутнього заго-

ну художньої самодіяльності. Так

що оргоменту не буде. Замість

оргоменту — робота гуртків з

першого дня навчального року.

Л. ШАРФ,

член правління

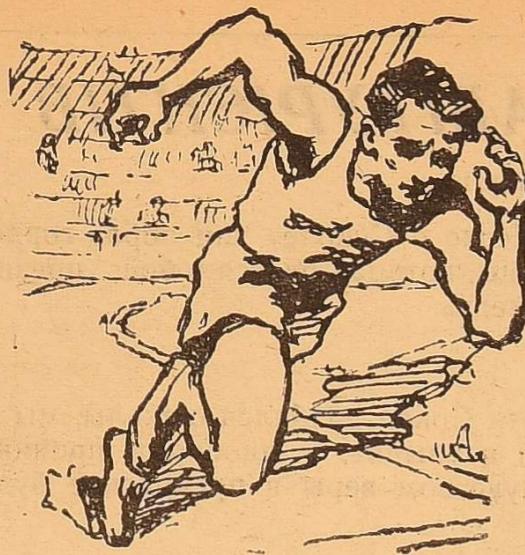
студклубу ОДУ.

Гуртки самодіяльності у нас ті-

ж. Керівники та ж. Розклад занять

залишається постійним. Універси-

тетський хор ще 25 серпня від-

Спорт

НА СПАРТАКІАДІ
МВССО УРСР

ЧЕМПІОНКИ КРАЇНИ

ЗНОВУ ПРО СПОРТИВНО-ОЗДОРОВЧИЙ ТАБІР

УСПІХИ І НЕВДАЧІ

На початку липня ц. р. в Одесі проходили змагання спартакіади Міністерства вищої і середньої спеціальної освіти УРСР з кількох видів спорту, в тому числі і з легкої атлетики. Навряд чи має значення окремо говорити про підготовку легкоатлетів до цих змагань, краще за все про це скажуть самі результати. Три рази підіймалась на п'єдестал пошани студентка хімічного факультету Надя Угрік. Вона була сильнішою на двох спринтерських дистанціях (100 і 200 м) і в стрибках у довжину.

Випускниця географічного факультету Тамара Терзі виграла біг на 400 м, а другокурсниця того ж факультету Людмила Бабенкова була другою в метанні диску і штовханні ядра. В естафеті 4Х100 наша жіноча команда була 3-ою і серед дівчат колектив Одеського державного університету лідурував, але...

Цим «але», яке не дозволило колективу легкоатлетів в цілому успішно виступити, виявився виступ хлопців. У 18 видах легкоатлетичної програми наші юнаки показали лише 2 залікових результати: Сергій Петлюцін — в штовханні ядра і Олександр Сердюк — в метанні молоту. В результаті — загальнокомандне 6-е місце (серед 37 вузівських колективів).

КОРОТКО ПРО СПАРТАКІАДУ

БАСКЕТБОЛ

У змаганнях спартакіади Міністерства вищої та середньої спеціальної освіти з баскетбола, які проводились у м. Києві, брали участь 13 вузівських колективів.

Добре виступила жіноча команда ОДУ, яка здобула перемоги над сильними спортсменами Львівського державного університету, Одеського інженерно-будівельного інституту та ін. і зайняла 2-е місце. Чемпіонками стали дівчата з Київського політехнічного інституту.

Наши хлопці у своїй підгрупі виграли 2 матчі з 3-х, але, жаль, не потрапили до фіналу. Вони посіли лише 10 місце.

ГІМНАСТИКА

Наши гімнасти зайняли на змаганнях цієї спартакіади загальне 4-е місце. Це непоганий результат, якщо врахувати, що серед університетських колективів наші спортсмени були першими.

Добре виступили першорозрядники Г. Кривицький (фізфак) і З. Демидова (хімфак).

«ЗА НАУКОВІ КАДРИ»
СТОР. 4. 1 ВЕРЕСНЯ 1961 р.

Не секрет, що найбільш слабким місцем наших чоловіків є середні і довгі дистанції, а також стрибки з жердиною; рекорд ОДУ з цього виду спорту дорівнює нормі 3-го розряду і стоять вже б років, в той час як дівчата-легкоатлетки за один тільки 1961 рік поліпшили майже всі рекорди.

Перед початком нового навчального року сумно згадуєш, що в нашій студентській команді вже не буде тих, хто вчора захищав честь університету: О. Поваго, Т. Терзі, В. Воропай і інші. Але на зміну їм приходять наші сьогоднішні першокурсники, серед яких чимало зідібних спортсменів.

Ми маємо право чекати від них доброго навчання і середнього,

вдумливого ставлення до тренувань.

В липні в Одесі починається фінал II-ї студентської спартакіади України, в змаганнях якої візьмуть участь команди-переможниці спартакіад міністерств: вищої освіти, охорони здоров'я, культури, сільського господарства і освіти.

Наш колектив виступить в цих змаганнях поза конкурсом і ми сподіваємося, що в списках переможців і призерів побачимо прізвища наших студентів.

О. Л. КРИЖАНІВСЬКИЙ,
ст. викладач
кафедри фізичного виховання.

ДМИТРО Родіонович Єрмаков зіткнув і старанно вивів: «Ректору Одеського... Доповідаю, що...» Потім поклав ручку і замислився. Потрібно було в короткому рапорті написати про роботу спортивно-оздоровчого табору за весь літній період. Ще раз зіткнув... І було чого зіткнати начальників табору.

Три місяці — строк невеликий, а скільки всього було... Т-а-к. Одна підготовка чого тільки варта. Кухня не обладнана, радіоапаратура погана, палаток невистачає, електропроводки немає... Але вийшов із становища. Дістав. Відкрили, отже, табір. Відкрили як слід. Винищувались всі. Сурмив сурмач. Промови виголосили. Пррапор підняли. І почалось... Підйом, зарядка, сніданок. Все як слід. Тільки вода йде з перебоями. В кухню її відрами носити треба. Із жіночого душа студентки бігають в чоловічий.

— Хлопці, — благають, — водички дайте. Електрокотел не працює. На кухні вентиляція погана. Повари жаліються, мовляв, жара, працювати не можемо. Але потім нічого, все уладнaloсь. Студенти звикли, а поварам платити стали більше, так би мовити за підвищену температуру.

Дмитро Родіонович знову взявся

бути за ручку, але сумні спогади остаточно заволоділи ним.

— Е-е-е, чого там гріха тайти. Що погано, то погано. Кому зауважено можу прямо вічі сказати...

Але тут він зупинився. Думки не давали спокою. Потрібно було висловитись, хоч самому собі.

— Але якби міністерство затвердило працівників табору штатними одиницями університету, та якби налагодити водопровід, кухню, механізувати і холодильники дістати б, тоді інша справа. І огорожа потрібна. Ой, як потрібна. А то лізуть до табору всі, хто хоче.

Хіба і ми не старалися? Хіба ми не бігали, не діставали? Але почутия справедливості брали верх і він переконано зробив висновок:

страв телевізор на машину. На ремонт його треба здати. А він: «Я хто вам? Вантажник?» І посміхався нахабно. Довелося самому

РАПОРТ (нарис)

— Звичайно, бігали, діставали, а все-таки основними факторами були сонце, повітря, море і... Абрам Якович Луполовер. Ці не підвідвали! Стривай. Для чого це я все... Хіба вже так погано? Але ж ні? Звичайно, ні. Але ж студенти задоволені. А які чудові хлопці ці студенти! Не всі, правда. Ось був та-кий Медвецький. Працював радистом в таборі. Кажу йому: — По-

вантажити. І ще один — Чабанов. Цей під чужим прізвищем в таборі жив. Обдурив нас, Салістрою називався. Всі працюють на стадіоні, а Салістра гуляє. — Нема, — говорить, — дурних, — і втік з табору.

Були в таборі чудові люди. Добре працювали на будівництві Р. Арутюнян, С. Фельдман, В. Костюченко, В. Гонеев. Таких багато!

Потім він згадав, як уважно слухали вечорами його розповіді про Вітчизняну війну, про Сталінградську битву, учасником якої він був, і взагалі про життя. Іх обличчя ставали замріяними, а інколи, як у дітей, наївними.

Дмитро Родіонович посміхнувся.

— Лекцій, говорять, було мало. А чим це не лекції?

Тут в ньому заговорив адміністратор. Він спочатку пожалував, що не включив цих бесід в план культурно-масової роботи,

але тут же подумав: — І вірно, що не включив. Якби за планом, офіційно, напевно і не вийшло б у мене так. Та й бесіди інколи продовжувались до самої ночі. Який же тут план, коли явне порушення розпорядку дня. І самим начальником! Але ніскільки не жалував за цим, тому що розумів: в ці години між ним і студентами встановлювалась та душевна близькість, те взаєморозуміння, яке не часто вдається багатьом викладачам і керівникам.

— Шо ж я, — сказав він в голос, відчувши, що його очі заволожились. — Вітер, чи що? Він зачинив вікно і знову сів за письмовий стіл.

— Розваг, говорять, мало було. Це теж вірно. Особливо в другій зміні. Зате в третю ми за дві попередні напланували. В Севастополь їздили. Профком грошенят підкинув, В. Білгород-Дністровському були: В туристську подорож до затоки Кароліна-Бугаз ходили, в театрі... Світало. Дмитро Родіонович позіхнув, потягнувся і подивився у вікно. За Лузанівкою вставало сонце. По вологому асфальту прошелестів шинами перший тролейбус.

І. БОБРОВСЬКИЙ.

В нашому таборі.

Фото П. Дутка.

Заступник редактора М. В. ПАВЛЮК.